

KOVÁK - bolavý vřed našeho města

V minulých Chrastavských listech (7-8/2009) byly uveřejněny dva články autorů A. Dosta (pseudonym) a Ivana Vydry, které se mimo jiné (a především) dotýkaly problému Kováku a jeho obyvatel (dále jsme v téže věci obdrželi otevřený dopis paní E. Příbylové). Dovolím si proto ve spolupráci s vedoucí odboru pro záležitosti občanů paní Hanou Urbanovou poskytnout v dané věci své stanovisko.

I. Proč je složení obyvatel Kováku takové jaké je?

„Proboha, proč majitel Kováku umísťuje do Kováku lidi zvenku, prakticky všem na nejnižší sociální úrovni?“ Tuto otázku si musí každý položit.

Důvody jsou dva:

a) Stávající zákonný systém. V případě běžných nájemníků by zřejmě nikdo nebyl ochoten či schopen platit takový poplatek za obývaný pokoj ubytovny (cca 5 tisíc Kč). Člověk pracující např. za minimální mzdu či důchodce by sice mohl – možná - dle příslušných tabulek dostat tzv. příplatek na bydlení ve výši cca 1 tisíce Kč. V případě, že však vůbec (léta či odjakživa) nepracuje a je zaevidovaný na úřadu práce, má šanci dostat (kromě běžných sociálních dávek) tzv. doplatek na bydlení v případech hodných zvláštního zřetele, pokud osoba dlouho-době užívá jinou než nájemní formu bydlení, a to až do plné výši nájmu. Ne ovšem v případě, že má trvalé bydliště v Chrastavě. Zdejší sociální odbor je tamním obyvatelům s trvalým bydlištěm nevyplácí, neboť neuznal, že se jedná o formu bydlení hodnou zvláštního zřetele. Proto také drtivá většina obyvatel Kováku má trvalé bydliště jinde. Máme však dostatek informací, že naopak jiné úřady (dle místa trvalého bydliště) vyplácí doplatek na bydlení velmi ochotně a v plné výši (tím de jure neuznávají Kovák jako ubytovnu, ale jako místo pro trvalé bydlení), neboť jsou pochopitelně velmi rádi, že výše uvedení de facto v jejich městě nežijí

(příslušný úřad to nic nestojí, jedná se o peníze ze státního rozpočtu, které přes rozpočty městských úřadů jen protékají).

b) Za daného složení ubytovaných má majitel jen minimální náklady na provoz ubytovny. Nic neopravuje, nic neobnovuje. Např. se ani nenamáhá vybudovat kotelnu. Obyvatelé si tak topí přímotopy (v zimě je vždy jedno patro na střídačku odpojené, aby to nevyhovující elektrická síť utáhla). Na to by nikdy běžní nájemníci nepřistoupili.

Suma sumárum: Při stávajícím systému má majitel Kováku pan Radim Urban z Prahy zajištěn vysoký čistý zisk cca (odhadem) 200 tis. Kč/měsíc. Při ubytování běžných nájemníků by byl minimálně v prvních letech nutně vysoce ztrátový (nutné mnohamilionové náklady do rekonstrukce a obnovy objektu a podstatně nižší poplatek za ubytování).

II. Stanoviska příslušných úřadů ke Kováku

Živnostenský úřad: Odmítá přes naše četné a opakované urgencye (a odvolání), že by musel mít majitel živnostenské oprávnění (s odůvodněním, že neposkytuje žádné jiné než základní služby).

Hygiena: Odmítá provádět (přes naše četné a opakované urgencye a stížnosti až na úroveň ministerstva zdravotnictví) provádět v Kováku důkladné hygienické kontroly.

Hasiči: Dle vyjádření krajského ředitelství odmítají provádět v Kováku kontrolu (přes naše četné a opakované urgencye).

Státní energetická inspekce: Odmítá se zabývat tím (přes naše četné a opakované urgencye a odvolání), že v objektu neexistuje kotelna a stávající elektrická síť nevyhovuje předpisům na přímotopy.

Finanční úřad: byl opakovaně požádán o kontrolu (výsledky kontrol nám ze zákona nemohou sdělit).

Krajský úřad: Neřeší, příp. nám neustále vrací rozhodnutí a výměry našeho úřadu o poplatku z ubytovací kapacity [kdy majitel platí za počet ubytovaných v rozmezí 1 až 20 (sic!)], náš úřad mu vyměří doplatek za skutečný počet cca 100 ubytovaných a majitel se odvolá.

III. Sociální dávky

Sociální dávky státní sociální podpory jsou dávky, které dle zákona vyplácí stát prostřednictvím úřadů práce a prostřednictvím městských úřadů (jdou z rozpočtu státu, úřady práce a městskými úřady jenom protékají). Jejich vyplácení se řídí zákonem. Jejich zvyšování bývalo předmětem slibů před volbami do Parlamentu, právě na slibu jejich zásadního zvyšování se snažily parlamentní strany získat hlasy voličů.

Takovéto navyšování ovšem v důsledku znamená zásadní navyšování především pro ty, kteří z ničeho jiného než z dávek nežijí, tzn. mj. pro obyvatele Kováku. A dle platných zákonů není výše sociálních dávek nijak závislá na tom, jestli jejich nositelé zároveň ničí, demolují a kradou, či posílají krást vlastní děti.

IV. Trvalé bydliště

K vyjádření Ivana Vydry (píše: „omezení přísunu různých zkrachovalých existencí... do našeho města, třeba tím, že jim nebude bez prokázání trvalého pracovního poměru poskytnut dočasný, natož trvalý pobyt“) uvádím následující:

a) dočasný pobyt neexistuje

b) trvalý pobyt je povolován dle zákona (není tam žádný zákonný prostor pro vůli města) a ze zákona nezávisí na tom, zda dotyčný má pracovní místo. Může ho např. s jeho souhlasem přihlásit majitel nemovitosti, kde dotyčný žije a úřad nemá zákonné oprávnění žádost odmítnout.

c) neexistuje žádná zákonná možnost jak člověka, který nemá v Chrastavě trvalý pobyt, vykázat mimo město

d) obyvatele Kováku o trvalý pobyt v Chrastavě nestojí (nedostávají by doplatek na bydlení viz bod I) a také ho v drtivé většině případů nemají

e) město o takovéto obyvatele pochopitelně též nestojí, na druhou stranu je skutečností, že městu jsou povinni platit občané s trvalým pobytem poplatek za odpady (500 Kč/rok/osoba) a především má za ně město příjem z tzv. sdílených daní (7550 Kč/rok/osoba).

V. Penny Market

K problematice krádeží v tamní prodejně uvádím, že na moji osobní žádost podanou telefonicky na nejvyšší místa příslušného obchodního řetězce, prováděla firma interní hloubkové šetření a následně došlo k osobnímu jednání v mé kanceláři (za přítomnosti Policie ČR a MP), jehož výsledkem bylo nejen přestavení interiéru prodejny, zabudování viditelných kamer a detailní projednání spolupráce s PČR a MP a též byl dán slib, že Market naprosto zásadním způsobem posílí vlastní ochranu. Je faktem, že za situace bez vlastní ochranky řádného rozsahu nemůže obchod krádežím odolávat. Zda se stav alespoň částečně vylepšil, bude předmětem dalších jednání v budoucnu.

VI. Čunek, Řápková

Nepochybně řadě obyvatel přichází v dané souvislosti na mysl, proč nepostupujeme v dané problematice jako výše uvedení ve Vsetíně a v Chomutově.

K tomu uvádím následující:

a) Ve Vsetíně se jednalo o domy v majetku města. Kdyby Kovák byl v majetku města, byl by problém dávno vyřešen. Jenže Kovák v majetku města nikdy nebyl a není. Daný dům je v majetku soukromém a ten je ze zákona nedotknutelný.

b) V Chomutově se řešil problém neplatičů (vůči městu), což se paradoxně těch obyvatel Kováku, kteří v Chrastavě nemají trvalé bydliště, netýká, neboť nemají jak se stát dlužníky města (pro úpinost uvádím, že u dlužníků dosahují naše pracovníce většinou výběrů přímo i bez exekutora a problém tak nikdy nenabyl ani vzdálené chomutovských rozměrů).

VII. „Člověk v tísní“ aneb kritika z druhé strany

Kritiku ohledně Kováku dostáváme i přesně z opačného směru. Organizace „Člověk v tísní“ po nás opakovaně a naléhavě požadovala (včetně besed a přednášek na toto téma), abychom pro obyvatele Kováku zajišťovali byty ve městě (stejným směrem směřují i náznaky řešení ze strany ministra (resp. ministryně) pro lidská práva v projektu tzv. vyloučených lokalit, kam je Kovák oficiálně zařazen). To jsme jednoznačně odmítli.

VIII. Závěrem

Plně chápu rozhořčení chrastavských občanů se situací s Kovákem. Přes boj s „větrnými mlýny“ se též odmítám s danou existencí Kováku smířit a dál chci podnikat a podnikám ve spolupráci se svými kolegy všemožné kroky - možná Don Quichotské - vůči příslušným úřadům ve věci neutěšeného stavu Kováku. Není však v mých silách dát termín, do kdy se problém vyřeší.

V Chrastavě dne 15. 7. 2009

Ing. Michael Canov, starosta